

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
DELFTSCH STUDENTENCORPS

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. L. G. TERSTEEG (RUBRIEK STUDIE). THESAURIER: H. A. STHEEMAN.
REDACTEUREN: J. W. BARTELD, F. TOLLENAAR, F. J. PHILIPS, B. A. VAN NES.
COPIE TE BEZORGEN VOOR MAANDAGMIDDAG 4 UUR A/H REDACTIE-ADRES HIPPOLYTUSBUURT 4.

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.20. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12 1/2 CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.
1e JAARGANG VRIJDAG 15 MEI 1925 NUMMER 27a

GEACHTE REDACTIE.

Tot onze spijt was het verslag van den onderlingen wedstrijd der D.S.A.F.V. van Uw fotorecensent niet met zijn vollen naam ondertekend.

Daar uit zijn verslag een verkeerde indruk van het fotografisch werk zou kunnen worden verkregen, zouden wij het zeer op prijs stellen als Uw recensent, die op zijn eigen terrein (was dat niet muziek?) moge uitblinken, in het vervolg zijn naam voluit teekent.

De jury: J. LEUPEN.
H. J. KIST.
G. W. v. DEDEM.

De redactie meent op bovenstaande het volgende te kunnen antwoorden:

J. L. G. T.	beteekent	TERSTEEG.
S.	"	STHEEMAN.
T.	"	TOLLENAAR.
J. W. B.	"	BARTELD.
B. A. v. N.	"	VAN NES.
F.	"	PHILIPS.

Overigens mochten wij gaarne vernemen, in welk opzicht men een verkeerden indruk zou kunnen verkrijgen over het fotografisch werk door het verslag van den heer T.

Gaarne zouden wij ook het oordeel der jury in dit Officieel Corpsorgaan opnemen. Of geeft de jury alleen prijzen en geen oordeel?

Verder dient opgemerkt te worden, dat muziek niet het eigen, doch ook niet 't eenige terrein van den heer T. is.

DE REDACTIE.

Nogmaals wordt de aandacht, in 't bijzonder van allen die afstudeeren, erop gevestigd, dat in den Spiegel kleine annonces kunnen worden geplaatst vanaf f 0.50, te voldoen op het senaatsarchief.

Wie bureaux, teekentafels enz., of kamers wil overdoen adverteere in den Spiegel. S.

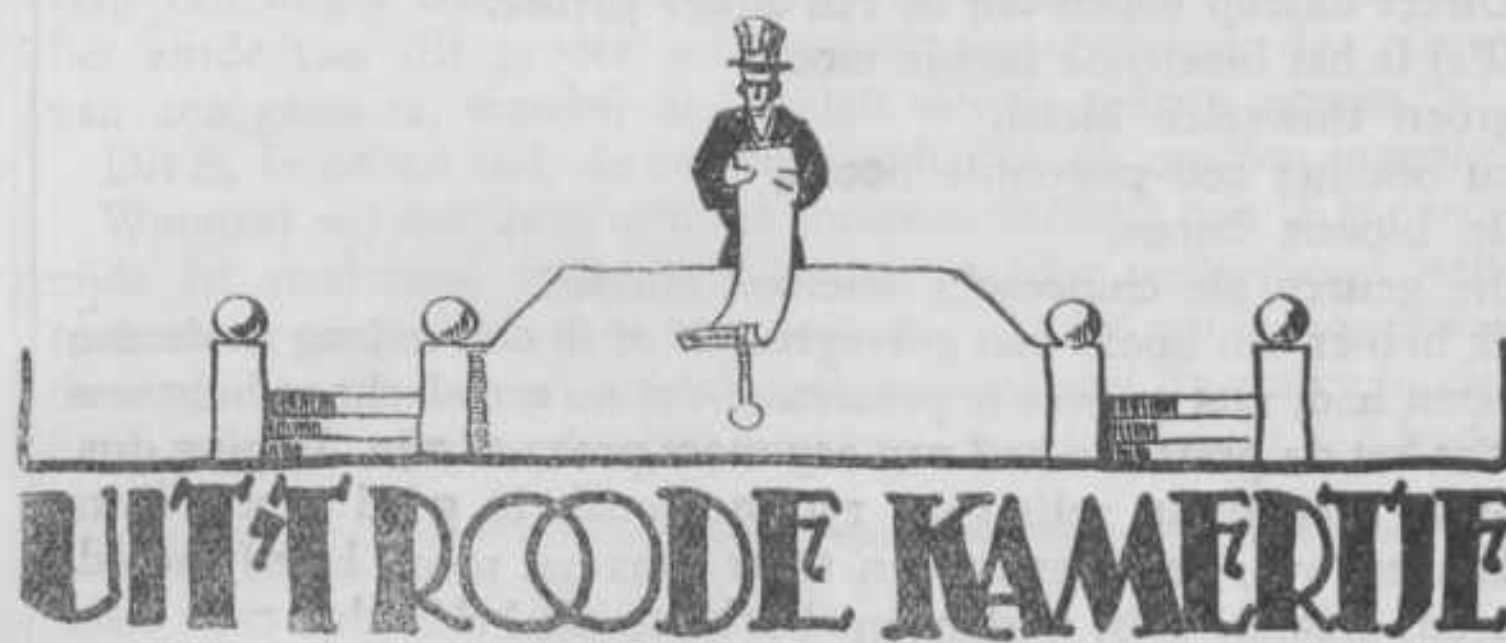
OLYMPISCH GARANTIEFONDS.

Tot onze groote vreugde heeft de Senaat, niet in navolging, maar geheel uit zichzelf, het initiatief genomen om een garantiefonds bijeen te brengen. Nog meer vreugde over het feit, dat dit plan zoo goed geslaagd is: het Corps bracht met behulp van particulieren reeds **f 10.000.** — bijeen.

ADRESWIJZIGINGEN SINDS 1 MAART 1925.

NIEUW ADRES:

Ir. E. de Wilde, Valkenboschlaan 354, Haag.
Th. A. Resink, Phoenixstraat 33.
J. J. v. d. Marel, O. D. 30.
A. H. J. Schouten, Vogelensang.
W. A. Terwogt, v. L. H. S. 35.
C. von Lindern Jr., Heemraadsingel 290a, Rotterdam.
Weer lid geworden: W. Bolk, Oostsingel 54.
G. Dijkstra, Sportlaan 20, Haag.
W. J. Hohmann, Havenstraat 8.
C. de Lange, v. d. Spiegelstraat 26.
J. L. van Soest, Frankenstraat 31, Haag.
E. H. B. Bartelink, O. D. 81.
A. Kruisheer Jr., Statenlaan 86, Haag.
B. J. v. Linden v. d. Heuvel, Veerallee 37, Zwolle.
G. D. Liem, Hoogewal 14, Haag.
Ir. R. K. v. d. Nahmer, Roeklaan 12, Eindhoven.
Th. Ph. Tromp, H. de Grootstraat 101.
G. M. D. Vogelsang, Corn. Trompstraat 17.
G. A. de Vries, Alkmaarschestraat 13, Scheveningen.
J. Th. Jansma, Slichtenhorststraat 28, Nijmegen.
P. W. v. d. Wissel, Koninginnelaan 30, Rijswijk.

Voor den tijd van een maand zijn geschorst en ter royeering voorgehangen volgens Art. 19 Hoofdstuk XI der Corpswet de volgende Heeren:

A. G. Koops Dekker, J. van Geuns, J. C. Ebbink, V. J. L. M. Gijsen, G. B. v. Straaten, C. B. B. J. Metz, J. M. D. de Niet, H. Smabers, A. H. J. Schouten, W. G. Westenenk, G. N. de Vicq A. Theune, W. van Essen, J. J. B. Byker, F. J. von Hombracht.

Tevens wordt er de aandacht op gevestigd dat er nog eenige oude Almanakken (O.a. 1920 en 1923 tegen verminderde prijs) en Gedenkboeken in het Senaatsarchief te verkrijgen zijn.

Zij die in Juni a.s. naar het Leidsche Lustrum denken te gaan, kunnen op het Senaatsarchief een Bewijs van Lidmaatschap van het Delftsch Studenten Corps verkrijgen.

Namens den Senaat THESAURIER, J. A. H. GOOSZEN.

De Thesaurier van den Senaat verzoekt een ieder, die ingeschreven heeft op de lijst van het garantiefonds voor de Olympiade, liefst niet eerst op het Senaatsarchief, doch direct op de bank van Mees & Co. te betalen. (Oude Delft).

TECHNISCHE HOOGESCHOOL

- Prof. Ir. N. C. Kist maakt bekend dat hij Zaterdag 16 Mei de laatste colleges voor het 4e studiejaar zal geven.
- Prof. T. K. L. Sluyterman maakt bekend dat hij het voornemen heeft responsie-college te geven op Vrijdag 22 Mei 1½—4½ uur alg. overzicht (zoo noodig voortzetting).
- Prof. Ir. C. M. van Wijngaarden maakt bekend dat het college Baggerwerktuigen voor C3 ook na de Paaschvacantie zal worden voortgezet.
- De Voorzitter van de Afdeling der Scheikundige Technologie van de Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Scheikundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Juni 1925, zich daartoe schriftelijk moeten aanmelden bij den Secretaris, Prof. Dr. Ir. A. J. Kluyver, Lab. v. Microbiologie, Nieuwe Laan 3 vóór den 29 Mei 1925.
- Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr. te Delft.
- Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Werktuigkundig ingenieur: A. J. Brugma.
- Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Scheepsbouwkundig ingenieur: H. van der Ploeg.
- Geslaagd voor het candidaats-examen voor scheikundig ingenieur: H. C. Jansen.
- Geslaagd voor het candidaats-examen voor werktuigkundig ingenieur: J. L. de Weyer.

BOEKBESPREKING.

ANNUARIUM DER ROOMSCH KATHOLIEKE STUDENTEN.

II.

Een week eerst heb ik er tegenaan gekeken, en nu nog weer maar ik moet 't eerlijk bekennen, 't is onmogelijk. Ik meende een doodgewone Studenten Almanak te recenseren. Doch reeds bij het eerste stuk, naar aanleiding van „Der Untergang des Abendlandes” bleek mij dat het eenvoudig niet ging. Ik zal dus slechts zeer onvolledig zijn. De schrijver beschouwt dit belangrijke werk geheel in het licht van het Katholicisme en vraagt zich af omtrent 't lot der Roomsche Kerk, die hij beschouwt als staande buiten het natuurlijk verloop der beschaving. Verder waagt hij zich aan proeven van adventisme en aanhalingen uit den apocalypse, waar ik mij liever buiten houd. Na twee gedichten over de dies te Wageningen, waarvan het eerste wel aardig is geschreven, doch louter persoonlijke feiten in herinnering brengt en het tweede nogal slecht is, krijgen we een „lezing gehouden op de Ledenkonferentie na de Retraite te Ubbergen 1924.” getiteld de „Middenweg”. We zullen die Middenweg maar links laten liggen. Toch komt er een vraag in mij op: Is er dan behalve allerlei artikelen van priesters en over priesters en de verslagen dan niets geen oorspronkelijk eerstehandsch werk ingestuurd?

Propaganda materiaal, geschikt voor een tijdschrift voor „inwendige zending” of iets dergelijks en het doet vreemd aan, dat men onder overtuigende katholieken blijkbaar niets doet, dan elkaar door nog overtuigender stukken, nog meer overtuigen dan zij al zijn.

Direct daarop vallen wij in een ander thema:

Wel is het bloeiende meisje mooi:
groen fluweelen kleed,
en om het zon-gestoofde hoofd,
de blonde haren,
die geuren als chineesche wierook stokjes.

Ik heb er een hoofd van gekregen, als of ik ook te lang in de zon gezeten had, met er over te peinzen of dat nu een slecht gedicht was of dat het de pretentie had van erg mooi proza te zijn. Ik ging dus, daar er geen maat, zelfs geen rythme zooals in goed proza, in te bekennen was, de rijmwoorden maar eens na: mooi, kleed, hoofd, geuren, stokjes, hals, verlangen, horizont. Ik helde dus over naar de meening, dat het proza, maar dan ook slecht zou zijn, toen ik plots op het eind, het werd me intusschen groenfluweel voor de oogen, ineens, luim, ruim ontdekte, dat rijmt! Dus een gedicht? Ja waarachtig hoor maar:

het scheepsvolk is in goede luim
vól is het ruim.

Ik kan 't nog beter, want 't had moeten zijn:

de matrozen zijn in goede luim
want achter de wangen een groote pruim.

Later raak ik weer in de war met de rijmwoorden:

Genesis, zijt, vast, koord, orde.

Nu is 't weer géén gedicht.

Een dergelijke manier van knoeien, want een ander woord kan ik er niet voor vinden schijnt opgang te maken. Er staan nog 5 van zulke, ja wat?, dingetjes zullen we maar zeggen, in.

Hoor bijvoorbeeld Wim Snitker:

Toen ik je haar had omgord
met het hel blauwe lint:
een kust tegen de branding van je weelde, kind,
Meisje; mijn ziel lag in de goudgekuifde golven gestort;

toen ging jij uit.

en drong de wollige lammeren van mijn zinnen
met vleugjes zand, — glimlachjes in den avondzon, — binnen
de duistere kooi; — Bruid.

en nam mijn handen in jouw schoot;

rood en ruw gevlochten met ivoor.

Jouw heerlijk hoofd rustte op mijn romp, Hoor

de beurtzang der boomen

wij worden verwacht, Vrouw, en zullen komen.

Slecht, in een woord slecht.

En zeg niet dat misschien hier en daar de inhoud wel mooi is. Deze man heeft toch de pretentie, al is 't nog zoo weinig, een kunstuiting te geven en 't is slecht geknoei.

De lezing gehouden op de Nijmeegsche drankweer cursus 1924 te Nijmegen „Geluk en genot” zullen we maar weer voorbijgaan. Later hoop ik op dit stuk nog wel eens terug te komen. 't Is al weer geen eerstehandsch werk.

Een zeer goed krantenartikel, doch alweer geen stuk voor een almanak, is het artikel over „Vlaanderen en Noord-Nederland,” dat ik samen hoop te bespreken met de „Strijd der Studenten aan de Leuvensche Hoogeschool”; alleen, deze schrijver meent: „de stijl is slecht, de woordenkeus wellicht onbeholpen...” doch hij kan gerust zijn, dit is tenminste het best geschreven stuk uit het gansche boek. Over Ernest Corenbout's Liefde is niet veel te zeggen, de inhoud is zeer matig.

Dan weer een heel goed krantenartikel: Iets over Gezelle. Zeer interessant. Zal trouwens wel in ieder boek over hem staan. En dan een zeer goed berijmd tooneelspel in het oud-nederlandsch: „Een spel van Zuster Adelroos” Wederom van Wim Snitker en hiermee feliciteer ik hem, want hoewel de handeling niet buitengewoon sterk is, is het zeer, zeer goed geschreven.

Mijn indruk omtrent 't mengelwerk, is in 't kort deze: treurig weinig goed geschreven, treurig weinig uit de studenten zelf voortgekomen gedachten, veel te veel hebben zij bepaalde onderwerpen: Vlaamsche kwestie, Gezelle b.v., noodig om te kunnen schrijven. En zulke stukken kunnen heel goed zijn, maar zij hooren thuis in hun periodiek, evenals de lezingen en niet in hun almanak, waarvoor toch in de eerste plaats vereischt wordt eigen eerste-handsch, origineel werk, dat door artisticeit zoodanig uitblinkt dat het waard is, in den almanak te verschijnen als teeken van het hoogste dat onder de leden bereikt werd.

H. A. Stheeman.

PROBLEMEN IN ONS TECHNISCH HOGER ONDERWIJS.

II. DELFTSCHE GEESTESHOUDING.

De Ingenieur in onzen tijd.

Een studentenmaatschappij reageert zelden bewust op haar tijd, zelfs niet op gebeurtenissen haar direct aangaande. Slechts nu en dan, en dat zijn haar beste oogenblikken, fungeert zij als geestdriftige jongelingschap, vormt vrijwilligerskorpsen, gelijk de Leidsche Studenten van 1830, keert zich bewust tot het Socialisme, gelijk de Delftsche Studenten van het einde van de vorige eeuw. Zoo waren ook de opblaiende verontwaardiging en het rusteloos verzet die volgden onmiddellijk op de studiehervorming een bewuste reactie. Maar in de lijn van de Studentenmaatschappij ligt dit niet. In een couveuse van aanstaande wereldburgers dient rust te heerschen en gelijkmatige temperatuur en invloeden van buitenaf doen vaak meer kwaad dan goed. Een Studentenmaatschappij staat in haar zeden en gewoonten op zoo'n uitzonderlijk standpunt, zij is in alle opzichten nog zoo zeer onder en boven de wet, dat hierdoor alleen reeds zij zich zelve isoleert. En deze isolatie is het juist, die den Studenten, en den Corps-Student in de eerste plaats, de gelegenheid gaf, aan de grenzen der groote maatschappij zijn kleine rijkjes te stichten, ware randstaten, van ideëeler cultuur dan haar groote zuster. Mocht die isolatie een zwakte zijn, daar zij de zoo noodige kritiek buitensloot, zij gaf ook gelegenheid tot ontkiemen van wat zonder haar zoo menigmaal in de knop gesmoord werd: van idealiteit en van beschaving, zij verleende ook de voor objectiviteit zoo noodige distantie en gedesinteresseerdheid.

Toch laat onze tijd de Studentenmaatschappij niet geheel onberoerd: de bewoners der randstaten gaan geregeld ter markte in het groote nabuurland en brengen dan allerhande zaken mee, waarde en onwaarde.

Onze tijd! Het woord roept geen zuivere weerklink bij ons op, we tasten naar een formuleering en zien een bonte chaos van gewichtig-esoterische systemen en wetenschappen, van cross-words, van plat-materialistische heilsleeren voor een ongeloovige massa, van sport, van Kartells, van Trusts, van snelheidsrecords, van bankconcentraties, van to shingle or not to shingle en zijden kousen, van herstellvraagstukken (niet die van de zijden kousen), van proletariaat, van films, van... Doch zoo gezien, heeft in de geschiedenis een ieder zijn tijd een chaos toegeschreven, ook al liggen die tijdperken thans vaak in starre formules gekist. Hiermee zij niet gezegd, dat het probleem in een „nut-shell” te besluiten valt. Niets is gevaarlijker, en leidt gemakkelijker tot veelweterig dilettantisme, dan de onderneming van den tijdgeest een samenvatting te willen geven. Maar we kunnen onzen tijd ook zien als

een reactie op de 19e eeuw, de eeuw van intellectualisme, van wetenschap en techniek, zoo niet uitsluitend van materialisme, dan toch zeker van positivisme. Het is de eeuw geweest van Haeckels „Welträtsel“, van Büchners „Kraft en Stof“, van Darwinisme, van Marx' historisch materialisme, van Hegels dialectiek, van Renans skeptische glimlach, van Zola's naturalisme, van Spencer, van wie men zeide, dat hij geen mensch, maar een intellect was, van Ibsens intellectuele sociale conflicten, van Taylors arbeidsvermechandiseering, van Ostwald, van zoovele anderen.

„Zeker, de 19e eeuw is ook de eeuw van de Romantiek en van de opstandige individualisten; van de hernieuwde openbaringsreligie en -theologie in de Roomsche en Gereformeerde Kerken. Niettemin zal de bewering, dat de 19e eeuw, als geheel, en vooral in haar leidende machten, gekarakteriseerd wordt door het woord: intellectualisme, of scherper: de voortschrijdende zegepraal van het natuurwetenschappelijk materialisme over alle tegenstrevende oudere cultuur machten, weinig tegenspraak vinden“.

(Dr. L. J. van Holk, de Beteekenis van Bergson voor de Philosophische Theologie).

En het meest kenmerkende van onze dagen is het groeiend en reeds machtig verzet tegen de stelling dat het experimenteel waarneembare het eenige essentiele der dingen zoude zijn, dat het ontledend intellect langs de wegen van oorzaak en gevolg alleen ons brengen kan naar het einddoel, dat de historische wereld der levende, wordende dingen, die alle worden meegevoerd in den stroom van den onomkeerbaren Tijd, aan dezelfde wetten zou zijn gebonden als de ahistorische wereld der doode, geworden dingen, der natuurwetenschappen, met haar physischen tijd, die wel ketens van oorzaak en gevolg rijgt, maar niet ouder doet worden, die wel feitenreeksen subordineert, maar niet kan laten groeien, rijpen, afsterven. Wij willen met een enkel voorbeeld volstaan, hoe analytisch onderzoek van het experimenteel waarneembare ons ver van de waarheid voeren kan, als wij met levende dingen te maken hebben.

Ge kunt Uw geliefde op verschillende wijze Uw liefde uiten: Ge kunt haar kussen, bloemen zenden, brieven schrijven, gedichten wijden, Uw liefde kan U tot daden op welk gebied ook inspireeren. Ge voelt, dat het eenig essentiele hier is Uw liefde zelf, niet de vormen waarin die zich uit, voor U en haar alleen van hooge waarde, voor alle anderen alledaagsche dingen zonder glans.

Een brief, een bloem, zij zijn zelf doode voorwerpen; een schuldeischer schrijft ook brieven, bloemen kunnen geconfijt worden, of geprepareerd, of in een knoopsgat gedragen, kortom, hun waarde is slechts die, welke wij hun toedenken, die van de idee, die achter hen staat. En het zou daarom dwaas zijn dien brief als de liefde zelf te beschouwen, want een brief kan ook verwijten maken, of om geld manen. Meer nog: die brieven, eenmaal geschreven en gelezen en vergeten, verliezen ieder verband met het sentiment dat hen schiep. Zij zelf worden wel bepaald door dit sentiment, doch zijzelf bepalen niet dit sentiment. Zij kunnen verloren gaan, terwijl het sentiment, dat ze schiep, blijft bestaan, men kan die brieven tellen, wegen, hun papier en inkt analyseeren, al de daardoor verkregen wetenschappen zeggen ons niets omtrent de liefde, waaruit ze ontstonden. Maar iemand met goed gevoel, een dichter misschien, wiens intellect hem niet in het licht staat, zal die brieven lezen, maar niet onderzoeken, en zeggen: deze menschen kinderen hebben veel van elkander gehouden.

Dirk Coster zegt treffend (Marginalia, pag. 34):

Toen de 19e eeuwse mensch de liefde, de vroomheid, de toewijding meende te analyseeren, analyseerde hij in werkelijkheid niets anders, dan zijn eigen onmacht tot liefde, vroomheid, tot toewijding. Deze onmacht was ontstaan, doordat zijn egoïsme en zijn verstand (dat in den dienst van dit egoïsme stond) die kiemen van liefde en vroomheid en toewijding in haar eersten groei reeds hadden verstoord en onzichtbaar gemaakt. Dus analyseerde hij in werkelijkheid niets anders, dan — de doode overschotten van zijn eigen analyse.“

Inderdaad, men had het leven in problemen gehakt en trachtte nu het leven weer volgens die problemen te leven.

Dat echter ons leven door heel wat anders beheerscht wordt, dan door causaliteit of zelfs maar gemakzuchtige nadenkelijkheid, dat bovenverstandelijke momenten dit veeleer zijn, zie Bergsons' *Elan Vital* (Evolution Créatrice pag. 95), zie Spenglers *Schicksal* idee, zie het geestelijk réveil alom (dat gelijk wij in Delft kunnen zien, vaak een vlucht uit de techniek mag heeten). Moge de groote, amorphe massa nog slechts door toedoen van Kerk en socialisme enkele sporen van cultureele structuur vertoonen, moge het goede handwerk haar immer vreemder worden en moge zij slechts nog de onwillige recruten zijn in het moderne vermechaniseerende leger van het bedrijf, daarnaast vormen zich talloze groepeerings van ontwikkelden en van gestudeerden, van benarden, die zich uit den greep van het intellect willen bevrijden, die weer willen leven en gelooven, Anthroposophen Christian Student Movement, Woodbroekers, de Nieuwe Gedachte, Vrijzinnig Jongeren, jeune-France beweging, neo-katholieken, en zooveel andere. Troeltsch, *Gesammelte Schriften*, 1913. II, 522 vat het samen:

Heute ist unter dem Einfluss der Naturalisierung von Seele und Welt, der Mechanisierung von Gesellschaft und Arbeit, die grosse Lebenssucht der Zeit der Wiedergewinn der Seele, der Unendlichen Tiefen des Innenlebens und mit Ihnen die Wiedereroberung des Gegensatzes von Natur und Geist, von Gott und

Welt, wo erst aus dem Gegensatz wieder neue Bewegung und Vertiefung des enteelten Lebens möglich wird....“

En thans wij, toekomstige ingenieurs, hoe staan wij temidden van het keurend getij? Wij gelooven dit niet beter duidelijk te kunnen maken, dan door U een paragraaf uit Spenglers *Untergang des Abendlandes* te vertalen (IIe deel, pag. 630 e.v.)

„Nimmer heeft een mikrokosmos zich zoo oppermachtig over den Makrokosmos gevoeld. Wij staan voor kleine, levende wezens, die door hun geestelijke kracht het levenlooze van zich afhankelijk gemaakt hebben. Niets lijkt ons de triomf te evenaren, waartoe slechts een enkele cultuur in staat bleek, en misschien slechts van enkele eeuwen.“

Maar juist daardoor is de westerling tot slaaf van zijn schepping geworden. Zijn aantal en zijn leefwijze worden door de machine langs wegen gedwongen, waar stilstand noch terugkeer mogelijk is. De Boer, de Handwerksman, zelfs de Koopman, zij schijnen ons plotseling onwezenlijk toe tegenover de drie gestalten, welke de machine in haar ontwikkelingsgang geschapen heeft: de Ondernemer, de Ingenieur, de Fabrieksarbeider. Uit een kleine twijg van het handwerk is in deze eene cultuur en in geen andere de machtige boom gegroeid, die over alle andere beroepen zijn schaduw werpt: het wereldbedrijf der Machineindustrie. Zij legt ondernemer en fabrieksarbeider gehoorzaamheid op. Beiden zijn slaven, geen meester der machine, die haar duivelse geheime macht thans eerst ontplooit. Maar wanneer de socialistische theorie van thans slechts de prestatie van den laatsten heeft willen zien en voor haar alleen het woord arbeid in aanmerking nam, zoo is deze arbeid toch slechts door het souveraine en beslissende werk van den eersten mogelijk. Het befaamde woord van den sterken arm, die alle raderen doet stilstaan, is valsch gedacht. Doen stilstaan — ja, maar daarvoor behoeft men geen arbeider te zijn. In beweging brengen — neen. De organisator en de bedrijfsleider vormen het middelpunt in het kunstig en verwickeld rijk der machine. De gedachte houdt het bijeen, niet de hand. Maar juist daarom is één gestalte van nog grooter gewicht, om het immer in gevaar verkeerende gebouw te behouden, dan de totale energie van ondernemende heerschers, die steden uit den bodem laten verrijzen, en het beeld van het landschap veranderen, een gestalte, die men in den politieken strijd pleegt te vergeten: de Ingenieur, de wetende Priester der Machine. Niet alleen de hoogte, het geheele bestaan van de industrie hangt af van het bestaan van honderdduizend begaafde, streng geschoolde koppen, die de techniek beheerschen en steeds verder ontwikkelen. De ingenieur is in alle stilte haar eigenlijke meester en haar toekomst. Zijn denken is als mogelijkheid, wat de machine is als werkelijkheid. Men heeft, zeer materialistisch, de uitputting der wereldsteenkolenvoorraad gevreesd. Doch zoolang er nog technische padvindere van rang zijn, zijn geen gevaren van deze aard te duchten. Eerst als de gelederen van dit leger niet meer worden aangevuld, welks denk-arbeid met den arbeid van de machine een innerlijke eenheid vormt, moet de industrie, trots ondernemer en arbeider, verdwijnen. Stel het geval dat het behoud van hun ziel den begaafdsten uit toekomstige generaties nader aan het hart zal liggen, dan alle macht in deze wereld, dat onder den invloed van metaphysica en mystiek, die heden ten dage het rationalisme afllossen, het wassend gevoel voor het satanische in de machine juist de geestelijke keur, waarop het aankomt, zal aangrijpen — het is de stap van Roger Bacon tot Bernard van Clairvaux — zoo zal niets het einde van dit groote schouwspel tegenhouden, dat een spel van den geest is, waarbij de handen slechts helpen mogen.“

Dit is, in onzen tijd, de verantwoordelijkheid van den ingenieur.

Wanneer wij aan de groeiende incompatibiliteit van T.H. enerzijds en studenten anderzijds een geestelijke ondergrond willen toekennen en niet slechts een gewoon verschil in belangenwaardering, dan dienen wij rekening te houden met de waarschijnlijkheid, een afspiegeling van het hierboven beschreven op den bodem te vinden.

AGENDA.

DELFT.	
Zondag 17 Mei.	Openingstocht Laga naar de Wijkerbrug.
Maandag 18 Mei.	Kunstavond. Stads Doelen.
DEN HAAG.	
Vrijdag 15 Mei.	Kon. Schouwv.: <i>I' Amour</i> . Odeon: <i>Blauwbaard's Achtste Vrouw</i> .
Zaterdag 16 Mei.	Kon. Schouwv.: <i>De Korte broek</i> .
Zondag 17 Mei.	Kon. Schouwv.: <i>In Rok</i> .
Doorlopend:	Scala: <i>'t Kan verkeeren</i> .
Prinsesse Schouwv.:	<i>Ontrouw</i> (vanaf 16 Mei).
Dierentuin:	<i>Voorjaarsfeest</i> (vanaf 16 Mei).
Bioscopen:	Asta: <i>Verloren Dochters</i> . City Theater: <i>Een Nacht in Rome</i> .

VERSCHEENEN:

IJZERENOPHAALBRUGGEN

DOOR

Dr. Ir. J. F. BERTRAM

Ing. f 1.90 Geb. f 2.65

UITGAVE:

Boekh. & Drukkerij W. D. Meinema, Delft

Hedy Kraft

Pianiste

leerlinge van JOSÉ ITURBI.

Onderwijst zijn methode.

Van Imhoffstraat 34
Den Haag.

Chocolaterie A. KOOMEN

OUDE DELFT
hoek Schoolstraat

is steeds
in Bonbons en
Luxe doozen
ruim gesorteerd.

Wenscht U een Kunstspel Piano.

VLEUGEL of een AUTOPIANO

aan te schaffen, verzuimt dan niet, alvorens tot koopen over te gaan, eerst onze Catalogus van nieuwe en Prijslijsten van gebruikte instrumenten aan te vragen.

Wij bieden U een keuze uit meer dan 500 1ste klasse merken en leveren tegen zeer voordeelrijke prijzen.

Betaling naar keuze.
Geen risico. Volle garantie.
Geen verplichting.
Franco levering.
Oude piano's worden desgewenst in betaling aangenomen.

HEES & Co. DELFT

Fa. JAC. CNOOPS

KLEERMAKERIJ
OUDE DELFT 218

Moderne

Engelsche stoffen

Prima Coupe

Matige Prijzen

Het aangewezen Adres
voor

fijne wijnen
likeuren en
gedistilleerd
tot billijke prijzen is

Distilleerderij — Likeurstokerij
en Wijnhandel
„HOF VAN DELFT”
M. H. v. d. VALK
Hugo de Grootstraat 29 - DELFT
TELEFOON No. 487.

Rookt „Old Smokers”

E. DE VETTEN & ZOON

Burgwal 7 - Telefoon 821 - Delft

HUISSCHILDER EN GLAZENMAKER
HANDEL IN GEMAAKTE VERVEN

D. VAN NOORTWIJK
MARKT 66^A - DELFT

Th. C. Paalvast

Oosteinde 226

Melk
Boter
Kaas
en Eieren

Fijne Vleeschwaren
Comestibles

KOLONIALE WAREN
MAGAZIJN VAN INDISCHE ARTIKELEN

Fijne Vleeschwaren
Comestibles, enz.

Fa. G. J. BRUIGOM

Telefoon 99

WIJNEN VAN FERWERDA & TIEMAN

Binnenwatersloot 38,
DELFT

Firma H. HABEKOTTÉ & Co.

OFFICIAL *Ford* DEALERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

J. J. C. WITTE

Coenderstraat 34

Fotograaf van het D.S.C.
Telefoon 240

Specialiteit in
Kunstlichtopnamen

Ten alle tijde
en overal te ontbieden.

TH. V. D. MEER
OPTICIEN. 1ste KLAS INRICHTING.
Voorstraat 55. Delft. Tel. 535.

ALLEENVERTEGENWOORDIGSTER:
FIRMA VAN DER SCHOOT - HIPPOLYTUSBUURT 13 - DELFT

P. STRAATMAN

VOORSTRAAT 1-3 - hoek Oude Kerkstraat - DELFT
Telefoon 1015.

FIJNE VLEESCHWAREN - DELICATESSEN
COMESTIBLES - BOTER - KAAS EN EIERN

Fijne kwaliteiten. Billijke prijzen.
Voor 10 gulden aan bons wordt 30 cent terugbetaald.

Bloemenmagazijn „FLORA”

De Concurrente in daad
Breestraat 31 - Delft

VERSIERINGEN VOOR
ALLE GELEGENHEDEN
Bruids-, Bal-
en Gelegenheids Bouquetten
Lauwerkranen, grafkranen
en Grafbouquetten
tegen scherp concurrerende
prijzen - Alles te kwaliteit
Minzaam aanbev., D. MAARSE